

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Acta Synodalia Osnabrvngensis Ecclesiae, Ab Anno Christi
MDCXXVIII.**

Brogberen, Johannes

Coloniae Agrippinae, 1657

Cap. XIII. De Baptismo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14298

clesia Nostra Cathedrali, & quicquid ex veteribus Oleis superest, comburatur, & cineres conjiciantur in piscinam sacram.

CAP. XIII. De Baptismo.

¹ *conveniens. de Presb. non baptiz. cum itaque in fine de consecr. dist. 4.*

I CVM Baptismus janua sit salutis, & ac primum maximeque necessarium Sacramentum, ac sanctæ regenerationis lavacrum, quo ex filiis iræ & dissidentiae in gratiam regeneramur, & in filios Dei adoptamur: Volumus, ut tam Pastores aut eorum Socii, cooperatores seu Vicarii, hoc Sacramentum administraturi, quam patrini ac matrinæ, baptizandum ad Templum comitantes, non leviter & perfunctorie id agant, sed cum religiosa pietate ac gravitate ad tanti muneris functionem accedant, Deoque gratias agant, qui filium iræ, & hæredem gehennæ, benigne ad Sacramentum regenerationis admittit, ut fiat filius Dei & hæres vitæ æternæ.

2 Ad majorem autem venerationem pietatemque excitandam, curandum est, ut Baptismus semper ante prandium fiat, & Susceptores cum amicis, pro veteris Ecclesiæ ritu, infantem Deo præsentent & offerant; à prandio vero illud non facile admittatur, nisi necessitas aut periculum infanti imminens, aut habitatio remotior, aut alia iusta causa, illud requiratur.

3 Quoniam vero parvulorum & recens natorum infirma & inconstans est valetudo, adeo ut collatio Baptismi sine vitæ periculo differri non possit, valdeque sit absolum ut propter respectum aliquem externum diutius filius iræ permaneat, qui in adoptionem filiorum Dei admitti potest: Hinc præcipimus, ne sub aliqua specie, vel causa, unde quæ sita, Baptismus infantium, etiam quorumcunque Nobilium aut insignium personarum, ultra octavum diem differatur.

4 Quod Superiore cap. de Sacramentis in privatis ædibus sine necessitate aut dispensatione non administrandis ex Synodo præcedenti repetimus, hoc etiam de infantibus publice in Ecclesia baptizandis intelligi volumus, articulo necessitatis excepto, si ob morbum mortisque periculum infans ad Ecclesiam deferri non possit; quo casu Parochus prope acciri debet, aut, si ejus copia non sit, alius Clericus, aut, illo quoque deficiente, quilibet alius Christianus homo, habita quantum fieri potest sexus & status distinctione ac prælatione, Baptismus administrare potest, modo debita materia, quæ est aqua naturalis simplex vel sanctificata, & forma quæ est: Ego te baptizo in nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti, adhibeantur: quod si ex periculo infans baptizatus supervixerit, ad Ecclesiam nihilominus deferatur, & Baptismo excepto, reliquæ Cæremoniæ, propter necessitatem omiffæ, suppleantur.

² *Clem. de Baptif. & eius effectu.*

³ *in necessitate. c. mulier. c. sanctam. de consecr. dist. 4.*

5 Accurate vero Parochi examinent obfetrices vel alios, qui in articulo necessitatis baptizasse dicuntur, An, quomodo, quibus verbis, qua forma, qua materia & aqua, & cum qua intentione, baptizarint. Quod si debitam materiam, formam & Ecclesiæ intentionem adfuisse cognoverint, Baptismum (nisi forte ex circumstantiis legitima dubitandi ratio subsit) non repetant, sed Cæremonias consuetas tantum adhibeant. Si nihil horum adfuerit, aut unum ex illis defuerit, de novo baptizent: si probabiliter dubitent, num essentiale quippiam omiffum sit, Baptismum cum conditione conferant; videlicet, Si tu es baptizatus, ego te non rebaptizo; si vero nondum es baptizatus, ego te baptizo in nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti.

6 Idem faciendum est in expositiciis infantibus, ubi nullum certum & infallibile Baptismi sui præ se ferunt testimonium.

7 In periculoso verò, imperfecto, & diffidili partu, secundum regulas prudentiæ observandum est, quod Ecclesiæ usus habet & Dd. tradunt.

8 Nullus, nisi prævia licentia Pastoris, prolem suam extra Parochiam suam baptizari curet; & ubi baptizata fuerit, de collato Baptismo Pastori testimonium ferat; quod etiam in libro Baptismali notetur. Pastores tamen raro & non nisi ex gravi causa licentiam talem concedant.

9 Baptizatis nulla alia nomina imponi debent quam Sanctorum; quorum denominatio ac memoria adultis, ad virtutis imitationisque studium, desiderium accendere possit.

10 Diligenter quoque observare monentur Parochi illud, quod in Concilio Tridentino, ad evitandam difficultatem & pericula impedimenti cognationis spiritualis, de numero patrinorum constitutum est; ne videlicet plures quam unus vel una, vel ad summum unus & una, ad suscipiendum, sub quovis etiam prætextu, admittantur, nisi Nostram indignationem & condignam penam sustinere velint. Si qui vero alii forte Nobiles pro majori solemnitate & familiæ suæ splendore, ad tangendum infantem, patrinorum instar sese ingerant; volumus, ut Parochi ex ipsis duos designent, qui veri susceptores sint, infantem soli contingant, & cognationem spirituales contrahant, atque in librum baptizandorum à Parochis inscribantur, reliqui non item; quos tamen loco testium Baptismi solemnitatibus interesse non vetamus.

11 Patrini ac Matrinæ sint homines pii ac Catholici maturæ ætatis, in Fide atque probatis moribus bene instituti, ut filios suos spirituales in iisdem instruere possint; id enim ipsorum, quam pro infantibus Deo & Ecclesiæ faciunt, sponso requirit; cujus diligenter à Parochis sunt monendi, ac magis eligantur

⁴ *Seff. 24. de ref. mar. c. 2. c. quamvis. de cognat. spir. in 6. c. non plures. de consecr. dist. 4.*

⁵ *Vos autem. de consecr. dist. 4.*

tur ii, qui saluti animæ consulere, quam muneribus augere queant.

12 Arcentur autem merito ab ista sponse, qui nondum ad annos discretionis pervenerunt, nec Fidei rudimenta tenent, utpote Symbolum Apostolicum & Orationem Dominicam; item, qui, iusto impedimento cessante, eo anno peccata Sacerdoti suo confessi non sunt, neque in Festo Paschæ sacram Eucharistiam susceperunt, quique hæresi infecti aut excommunicati sunt. Neque enim convenit, illos tanquam comministros & testes assistere Sacramentis, qui vel de illis male sentiunt, vel quos Ecclesia à divinis arcet, vel qui se ipsos à communione & unitate Catholica segregarunt.

13 Regulares quæcunque personæ utriusque sexus, de Baptismo aliquem suscipere, aut pro aliis spondere, sacris Canonibus prohibentur. Pastores denique diligenter notent, à se vel aliis in sua Parochia baptisatos; ut in libro Pastoralis expressius continetur.

14 Alienum autem existimamus, magnam huius mundi pompam circa Baptismum adhibere, ne, ubi unusquisque in Baptismo pollicetur, Satanæ renunciare ejusque pompas desistere, in ipso vitæ Christianæ limine iis rebus dari opera videatur, quibus potissimum solemnibus sponse renunciatur.

15 Antiquam & religiosam illam consuetudinem, qua puerperæ post absolutum puerperii tempus in proximo statim egressæ ad Ecclesiam procedunt, ut Deo pro puerperii beneficio gratias agant, ac precibus & benedictione sacerdotali expientur, tanquam piam ac laudabilem conservatam ac revocatam volumus. Nulla verò puerpera ante xxv à partu diem ad benedictionem admittatur; eaque non nisi à proprio Parocho aut ejus Vicario perficiatur.

C A P. XIV. De Sacramento Confirmationis.

1 S acramento Baptismi succedit aliud, quod contra hæreticorum infestationes in divina Scriptura fundamentum ac testimonium habet, secundum Ecclesiæ & SS. Patrum receptam ab omni antiquitate sententiam; & à Patribus antiquis Confirmatio, Vnctio, Chrisma, vel Chrimatis Sacramentum appellatur, à quo & nos Christiani denominamur. Quid enim aliud est Christus vel Christianus quam Chrimate unctus? Quod Sacramentum etsi non omnibus ad salutem absolute sit necessarium, tamen, cum in eo plenitudo Spiritus sancti conferatur, roburque detur adversus Carnis, Mundi, & Diaboli insidias, utque gratia roborati Fidem Christianam aperta fronte, constantique animo, coram toto mundo sine hæsitatione profiteri non eru-

becamus. Non leviter peccant, qui hanc sibi sollicitudinem non assumunt, ut vel ipsi, vel quorum curam gerunt, hoc salutari præsidio muniantur, fortesque in Fide constituantur; multo vero gravius, qui illud per contemptum negligunt. Ut propterea Nos, omnes & singulos subditos nostros serio commonitos esse velimus, ut hanc Spiritus sancti gratiam oblatam magno in pretio habeant, ejusque se participes faciant.

2 Pastores verò & Concionatores in Domino requirimus, ut eò majori diligentia, sollicitudine ac zelo, in fructibus huius Sacramenti explicandis versentur, quò vident amplius illud ab antiquis & nostri temporis hæreticis derisui & ludibrio habitum, ac præcedenti tempestate in his regionibus neglectum fuisse. De hoc præclare S. Melchiades Papa: *In Fonte Deus plenitudinem tribuit ad innocentiam, in Confirmatione augmentum præstat ad gratiam; in Baptismo regeneramur ad vitam, post Baptismum confirmamur ad pugnam; in Baptismo abluimur, post Baptismum regeneramur.*

3 Ne vero tam salutari remedio subditi nostri destituantur, eam in Nos curam assumimus, ut per Suffraganeum Nostrum constituendum designatis ab Ecclesia temporibus aliisque, quibus ipse Dicecesin nostram obitus est, hoc Sacramentum conferatur, nec desint tunc Parochi, cum adventum hunc futurum intellexerint, ut piis exhortationibus & documentis populum præsertim in pagis rudiorem, præparent ac disponant, ostendantque, Confirmationis Sacramentum rem esse sanctitatis plenam, inde ab initio Ecclesiæ magno semper in pretio habitam, magnoque consensu SS. Patrum approbatam, ac propterea huc magna religione compositisque moribus piè accedendum esse.

4 Inter alia vero de his populum doceant, ut non alii inter adultos Episcopo sistantur Confirmandi, quam qui prima rudimenta scientiam Christianæ Religionis, scilicet Dominicam Orationem, & salutationem Angelicam, ac Symbolum Apostolorum.

5 Qui adulti ad Confirmationem veniunt, ne gratiæ Spiritus sancti obicem ponant, sacramentali prius confessione conscientias suas purgent. gravibus autem sceleribus obnoxii, vel infames, aut sententia excommunicationis ligati, antequam poenitentiam agant & ritè absolvantur, ad hoc Sacramentum non sunt admittendi.

6 Patrinios autem, ad offerendos eos qui confirmati sunt Episcopo, declaramus idoneos, qui primum ipsi sint Catholici, confirmati, maturæ ætatis, ab omni excommunicationis sententia liberi, nec gravioribus criminibus palam obnoxii; tum qui, eo anno ad Sacramentum Confessionis ac Communionis

C 2 acceffe-

c. pla-
cuis. 16.
q. 1. c. per-
venit. 18.
q. 2. c. non
licet. c.
Monach.
57. de
consecr.
d. 4.

Mel-
chiades
Papa
Epistola
ad Epi-
scopos
Hispan.
refertur
c. 2. de
consecr.
dist. 5.

Act. c. 8.
Ephes. 4.
v. 30.
Aug. lib.
2. contra
litteras
Petil.
can. om-
nes fideles.
de conse. r.
dist. 5. &
est Urbani
Martyr.
qui vixit
An. 227.
in exem-
pla ad
omnes
Christia-
nos. c. no-
vissime,
ead. dist.

c. ut Io-
juni. de
consecr.
dist. 5.